

ва тя нещѣше да е жена, а съвършено то не е за обычъ. И самыѣ богыни, за да привлечатъ любовтъ, имахъ и нѣщо друго, освѣнь безсмъртнѣтъ си хубость.

Като прѣминѣхмы пакъ мѣчнопрѣходимѣтъ о-пѣзи гѣстѣтъ горѣ, стигнѣхмы до пѣтечкѣтъ, и слѣзохмы къмъ рѣкѣтъ. — Прѣди да си трѣгнемъ, каза ми младата другарка, жѣлаѣхъ да ви покажѣ водоскокѣтъ, и то понеже не е праведно да ся не порастушѣ и азъ малко. Хайде Мервене, хайде, добрый мой песо. Колко си хубавъ!

Слѣдъ малко стигнѣхмы на брѣгѣтъ срѣщу стѣнныѣ които заграждахъ пѣтътъ на рѣкѣтъ. Водата скачаше въ едно широко, околчато и съ кру-ты брѣгове езеро, обыколѣно отъ моравѣ тѣй ка-то амфитеатръ; а прѣливаніето на езерото ся и-зливаше въ невидимы вады, които малко по-на-долу ся стичахъ пакъ въ положището на рѣкѣтъ.

— Нѣма, каза другарката ми, да ви заведѣ на Нѣгарѣ, като по възвыси малко гласѣтъ си за да ся чуе отъ бученіето на водоскокѣтъ; но слу-шала съмъ отъ мнозина, и даже любители на и-зящностьтъ, че нашійтъ тука водоскокъ не е по-долѣнъ отъ него на хубость. Начудихте ли му ся доволно? Ето сега надѣѣхъ ся че ще обсиците Мервена съ остатокѣтъ на очудваніето си. Мер-вене! Ела самъ!

Кучето ся завтече и ся спрѣ при господжѣ-тъ си, който и гледаше въ очи съ нетърпѣніе.